

Motion till riksdagen

1987/88:Jo703

av Kenth Skårvik och Leif Olsson (fp)

om märkning av oljelaster

Oljekatastrofen i september 1987 utanför Tjörn och Orust är vid tiden för denna motions inlämnande ouppklarad; dvs. säkra bevis saknas när det gäller det skyldiga fartyget och dess befälsledning.

Utsläppet vid bohuskusten kostar staten och kommunerna stora pengar. Summor runt 20 milj. kr. har nämnts. Frånsett de ekonomiska realiteterna, har katastrofen slagit hårt på fågelbeståndet och påverkar det biologiska skeendet i Skagerrak.

I första och sista hand är det dock kustens befolkning, dess näringar och miljö som oljesölet slår hårdast mot. Mellan de stora utsläppen 1978 och 1987 sker många mindre utsläpp av olja som inte får så stora rubriker, men som nöter och sliter både på människorna och på naturen.

Om inget radikalt göres från statsmakternas sida i syfte att försvåra oljeutsläpp vet alla berörda här att ett nytt utsläpp kan komma.

Som vi ser det behövs hårdare tag mot oljesölet och det är bråttom! Det finns i dag en teknik som gör det fullt möjligt att märka varje oljelast med isotoper. Kostnaderna har uppgetts vara blygsamma. Problemet torde snarare gälla att få andra länder att införa motsvarande bestämmelser.

En märkning av oljan gör det omöjligt att länsa av oljerester till sjöss – den skyldige skulle tämligen omgående identifieras.

Hemställan

Mot bakgrund av det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen framförts om isotopmärkning av oljelaster.

Stockholm den 11 januari 1988

Kenth Skårvik (fp)

Leif Olsson (fp)